

Tècniques d'Improvisació

“Aquí i ara”. L'actor ha d'estar preparat per qualsevol incidència a escena, no pot oblidar que no hi ha res previsible i perfecte. Tot això ens ho ensenya la improvisació. Si es fes mil vegades, mil vegades seria diferent.

La improvisació deriva del llatí “improvisus” que significa imprevist. La improvisació és l'acció o l'art de crear sense preparació i de compondre en el moment. Aquest terme s'aplica per descriure qualsevol activitat espontània i amb un final obert. Improvisar és aprofitar allò imprevist. En aquest sentit es pot parlar de música, cançó, poema o moviment improvisat.

Paraules per l'acció (Termes de Teatre a l'educació i a la Intervenció Sociocultural)
Georges Laferrière i Tomás Motos

Identificació del curs:

- **Destinatari:** Alumnes amb experiència en Art Dramàtic, alumnes que vulguin aprofundir en diferents tècniques teatrals, professionals de l'espectacle que desitgin conèixer la tècnica de la "Improvisació", públic en general que tingui interès en el joc teatral.
- **Número d'hores:** A concretar.
- **Número de sessions durant el curs:** A concretar.
- **Número mínim d'alumnes:** 8.
- **Número màxim d'alumnes:** 15.
- **Necessitats tècniques:** equip de so, cubs, pals o canyes, pilotes, cadires, biombos o cametes.

Materials:

Roba adequada per l'exercici físic i de caràcter neutre.

Presentació:

La improvisació és una tècnica escènica que permet explicar històries que es generen i desenvolupen al moment mateix d'actuar-les. L'improvisador és dramaturg, director i actor de l'obra al precís moment de representar-la.

L'espontani té el poder de alliberar el potencial creatiu i afegeix un element de risc que li dóna encara més valor al treball. A la improvisació, aquest procés es realitza cooperant, ja que la tècnica es basa en "acceptar".

Com que res és real fins que els actors ho proposen, crear una escena suposa que tots estan d'acord en el quan, el on, el qui i què està succeint. Els improvisadors han d'acceptar les propostes dels companys i sumar, es a dir, construir sobre elles.

Objectius:

Millorar la seva autonomia i la seva capacitat de resolució escènica.

Fomentar la creativitat activa de l'alumne en l'acció.

Fomentar l'escolta de l'altre en l'acció per poder aplicar la reacció.

Treball sobre el aquí i ara.

Treball sobre l'escolta i la complicitat amb els altres.

Continguts:

- **L'Espai:**

Els exercicis de projecció i creació d'espais ens ajudaran a situar l'acció, on es troben la o les persones que desenvolupen l'acció, on els seus desitjos entraran en conflicte.

- **El Vincl:**

Treballar sobre el vincle ens ajudarà a establir la relació entre les persones que desenvolupen l'acció.

- **El Desig:**

Accentuarem la necessitat de tenir molt clar quin és el desig de cada membre que participa de

l'acció per portar-lo al límit i aconseguir-lo amb èxit. Aquest desig ha de trobar obstacles durant l'acció que necessàriament han de passar per l'altre, els altres o l'espai. D'altra manera la improvisació finalitzaria en el moment que s'obté l'objectiu sense haver entrat en conflicte.

- **Circumstància:**

L'objectiu principal de la improvisació és el joc reglat i la exploració de continguts, emocions i sentiments. “Jo sóc jo i les meves circumstàncies”.

- **Emergència:**

La improvisació, consisteix en la habilitat de fer una escena ràpid i sense preparació prèvia. Exercicis d'entrenament per millorar l'agilitat escènica.

- **Estat:**

És l'actor el que ha de crear-se el seu propi estat físic i psíquic. Exercicis d'entrenament per millorar la projecció de l'imaginari al cos de l'actor i augmentar els recursos expressius per tots dos estats.